

Zahajovací výprava do Slatinic – 7.9.2019

Po období prázdninových radovánek vždy přichází nový školní rok a s ním i naše skautské družinovy a výpravy. Tradičně se ale každý rok na zahajovací výpravě vracíme do Slatinic k Borovici, kde řešíme, jak bude následující skautský rok vypadat. Ani tato zahajovací výprava není žádnou výjimkou. Setkáváme se o půl deváté na vlakové stanici Nádraží-město, kde se někteří naši členové mísí mezi členy také přítomného 7. oddílu a naopak. Nakonec jsme ale schopní rozlišit kdo kam patří a zjišťujeme, že se výpravy zúčastní Davča V., Luke N., Alex a Dominik H., Šimon, Řízek, Vlastík, Kozák, Vítek, Tom, Iggy, Matyáš, Peťa, Pája, Lukáš B., Mamut, Šoty, Jenda, Proke, Tade, Matěj, Damián, Matyáš B. a já.

Výpravu zahajujeme za nádražní budovou oddílovým pokřikem a kráčíme směrem k již zmíněné borovici. Nebe se na nás šeredně mračí a my jen doufáme, že pršet bude až v odpoledních hodinách. Takové přání bohužel není vyslyšeno a asi 20 minut po výstupu z vlaku přichází neustávající přívál dešťových kapek. V náročném terénu a s Mordorem nad námi je velmi obtížné hrát nějaké hry. Přesto na příhodném místě hrajeme alespoň kámen, nůžky, papír a tím dáváme 7. oddílu více času na jejich aktivity u Borovice.

Poté postupuje zarostlou cestičkou dál, až přicházíme na místo, kde můžeme zahrát další tradiční hru, která se jmenuje Medvědi. Cílem hráčů je udržet se co nejdéle na stromě, který mohou objímat rukama a nohama.

Vyrazíme se podívat k památníku letců AČR, kteří nedaleko zahynuli při pádu jejich vrtulníku při cestě ze Skotska/Irska.

Další disciplínou je výběh k borovici, účastníci musí postupně co nejrychleji vyběhnout k našemu cíli. Výběh je to ale náročný, jak určitě každý potvrdí, protože i když cesta není dlouhá, je často rozbahněná a vede do strmého kopce.

Kvůli silnému dešti nakonec nezůstáváme u Borovice dlouho, rychle se přesouváme do hustšího lesa. Ale ani to příliš nepomáhá. Tradičně píšeme zprávu v lahvi se jmény účastníků zahajovačky pro další roky a schováváme ji v lese. Snad si budeme pamatovat kde jsme ji uložili, což je každoroční boj.

Vyhodnocujeme, že je zbytečné v takovém psím počasí zůstat venku a vracíme se zpět do Slatinic. Tam se uchylujeme pod stříšku autobusové stanice a po skupinkách obsazujeme blízkou cukrárnu. I to je totiž samozřejmě tradiční zahajovačková aktivita. Posléze už míříme na vlakovou stanici, ukončujeme a hodnotíme výpravu a fotíme společnou fotku.

Doufám, že na dalších výpravách nás bude ještě víc. Hlavně ale chodte na družinovy, pohůnci!

Pavel